

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/132/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124220235
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Krajčová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:6124220235.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte v zložení: predsedníčka senátu JUDr. Michaela Krajčová a členovia senátu JUDr. Darina Kriváňová a JUDr. Natália Kolláriková, v spore žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, zastúpený ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 889,50 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV, č.k. 66C/8/2024-113 zo dňa 6. augusta 2025, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Mestského súdu Bratislava IV, č.k. 66C/8/2024-113 zo dňa 6. augusta 2025, potvrdzuje.

II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Bratislava IV rozsudkom č.k. 66C/8/2024-113 zo dňa 6. augusta 2025 zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 889,50 eur spolu s úrokom z omeškania 9,50% ročne zo sumy 889,50 eur od 26.10.2023 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že dňa 20.07.2023 došlo v Šali k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol J. F., Z. XX.XX.XXXX, B. Z. XX, XXX XX Š. (poškodený). K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 1081/2023 zo dňa 23.08.2023, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo. Nájom náhradného vozidla trval od 23.08.2023 do 19.09.2023, po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise, až do ukončenia opravy a doručenia krycieho listu poisťovňou, po ktorú nemohol poškodený s motorovým vozidlom nijakým spôsobom pre vznik škody na ňom disponovať. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 11962023 splatnú dňa 04.10.2023 na sumu 2.270,11 eur s DPH za 28 dní, t.j. dobu užívania náhradného vozidla. Žalovaný dňa 12.10.2023 poskytol žalobcovi poistné plnenie vo výške 1.380,61 eur. Poškodený sa dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za jeho poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinennej poistencom žalovaného, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia. Ujma poškodeného spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady za nájom náhradného vozidla, k zapožičaniu ktorého bol poškodený donútený práve vzniknutou poistnou udalosťou, ktorú nespôsobil a uplatňovaná náhrada nákladov za používanie náhradného motorového

vozidla len reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti svoje motorové vozidlo používať. Od poškodeného nemožno spravodlivo očakávať, že po dobu, po ktorú sa jeho poškodené vozidlo nachádza v autoservise, zmení svoj životný štýl v tom smere, že namiesto auta začne cestovať pešo, bicyklom alebo prostriedkami hromadnej dopravy a preto mu nemožno vytknúť, že si od žalobcu prenajal náhradné vozidlo.

3. Žalovaný uviedol, že oprava škôd vzniknutých na poškodenom vozidle poškodeného bola vykonávaná v autoservise Autoprofit, s.r.o., IČO: 36 239 763. Poškodené vozidlo bolo umiestnené v autoservise odo dňa 23.8.2023 za účelom opravy. Dňa 19.9.2023 doručil autoservis, prostredníctvom webového portálu žalovanej, faktúru č. G. zo dňa 19.9.2023, splatnú dňa 3.10.2023. Je teda nesporné, že už dňa 19.9.2023 bola oprava poškodeného vozidla ukončená a poškodené vozidlo si poškodený mohol prevziať a ďalej užívať. Na podklade predloženej novej faktúry ukončil likvidáciu poistnej udalosti č. 9 571 826 341 dňa 20.9.2023 a pristúpil k poukázaniu poistného plnenia vo výške 6.587,82 eur na účet autoservisu; teda uskutočnil likvidáciu poistnej udalosti v najkratšom možnom čase a riadne poskytol poistné plnenie autoservisu, v ktorom bola vykonaná oprava poškodeného vozidla. Náhradu nájomného priznal len za 18 dní trvania nájmu, pričom poistné plnenie bolo znížené o neprimeranú dĺžku nájmu v rozsahu 10 dní. Dĺžka prenájmu bola určená v primeranej dobe, s ohľadom na čas opravy poškodeného vozidla, zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun poškodeného vozidla medzi jednotlivými pracoviskami, ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany žalovaného pri poskytovaní súčinnosti. Žalovaný nijako nerozporuje rozsah škôd vzniknutých na motorovom vozidle, avšak s poukazom na ustálenú rozhodovaciu prax súdov je neprimerané, aby oprava motorového vozidla trvala neúmerne dlhú dobu, a tým sa zvyšovali náklady na poskytovanie náhradného vozidla poškodenému. Opravné úkony boli fakturované v trvaní 34,80 normohodín mechanických prác; aj pri zohľadnení dôb obstarania náhradných dielov a vykonania obhliadok vozidla, je 28 dní neprimerane dlhé obdobie, v ktorom bolo vozidlo umiestnené v servise za účelom opravy. Žiadal, aby príslušný súd žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

4. Žalobca v písomnej replike uviedol, že pre posúdenie nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla je rozhodujúce, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a na dobu jeho opravy si musel zapožičať náhradné vozidlo. Zároveň pri posudzovaní nutnosti a účelnosti nákladov vzniknutých z titulu nájmu náhradného vozidla je potrebné vychádzať z celkovej doby, počas ktorej bolo vozidlo poškodeného z dôvodu jeho opravy v autoservise, a tiež zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, nie je preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. Pokiaľ žalovaný nesúhlasil so zvoleným postupom pri oprave, či konečnej dĺžke opravy, či neprimeranosti jej trvania, mali byť z jeho strany zohľadnené a namietané priamo voči autoservisu pri poskytovaní poistného plnenia za opravu a nie následne v rámci nároku poškodeného. Poškodený si riadne splnil všetky povinnosti za účelom včasného a okamžitého uplatnenia nároku na náhradu škody v súvislosti so škodovou udalosťou, a to ako vo vzťahu k žalovanému, tak aj voči autoservisu. Z oznámenia o poistnom plnení takisto vyplýva, že žalovaný krátil poistné plnenie o náklady vo výške 75,72 eur ako očakávané zníženie technickej hodnoty vozidla poškodeného a taktiež o tzv. prevádzkové náklady vo výške 13,78 eur. Tento postup zo strany žalovaného nebol podložený nijakými dôkazmi, vzhľadom k čomu považoval uvedené krátenie poistného plnenia za neoprávnené a svojvoľné konanie žalovaného. Žalobca navyše poukázal na to, že náklady, ktoré by poškodenému vznikli používaním vlastného motorového vozidla, by podľa jeho názoru mohli byť len náklady na PHM, tieto však poškodený znášal sám a neboli súčasťou fakturovaného nájomného.

5. Žalovaný k vyjadreniu žalobcu uviedol, že nájom náhradného vozidla trval od 23.08.2023 do 19.09.2023. Odo dňa 23.08.2023 do 11.09.2023 nepožiadala autoservis o obhliadku vozidla po jeho odstavení, odmontovaní krytov a preskúmaní vnútornej časti vozidla; až dňa 12.09.2023 bola uskutočnená doobhliadka vozidla, po ktorej autoservis objednal potrebné náhradné diely a uskutočňoval opravné úkony. Žalovaný preto považuje takúto dobu trvania opravy za neprimeranú, keďže zjavne neboli uskutočňované opravné úkony v stanovenom rozsahu hneď po prijatí vozidla do autoservisu, ale až so značným odstupom.

6. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 4 ods. 1, ods. 2 písm. b) a ods. 4, § 11 ods. 7 a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, § 427 ods. 1 a 2, § 429, § 442 ods. 1, § 524 ods. 1 a 2, § 663, § 671, § 517 ods. 2, § 797 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

7. S poukazom na citované zákonné ustanovenia a vykonané dokazovanie dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba je dôvodná. Žalobca sa podanou žalobou domáhal nároku na zaplatenie sumy 899,50 eur s príslušenstvom titulom náhrady škody, ktorá vznikla vo forme účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla po dobu opravy motorového vozidla poškodeného, v dôsledku škodovej udalosti zapríčinenej klientom žalovaného.

8. Súd prvej inštancie uviedol, že zodpovednosť žalovaného za škodu spočívajúcu v nákladoch za nájom náhradného motorového vozidla nebola v konaní sporná, keď napokon žalovaný, vedomý si tejto svojej zodpovednosti, už čiastočne žalobcovi z tohto titulu plnil (vyplatením sumy 1.380,61 eur). Žalovaný teda sám uznal, že v príčinnej súvislosti s vyššie uvedenou dopravnou nehodou bol nevyhnutný nájom náhradného vozidla. Súd prvej inštancie poukázal v tejto súvislosti na judikatúrne závery súdov v tejto oblasti, podľa ktorých skutočnú škodu, spočívajúcu v nákladoch na vypožičanie náhradného vozidla, ktorá prevyšuje náklady na prevádzku vlastného vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie (nájom) náhradnej veci, zodpovedajúcej parametrom pôvodnej veci, z užívania ktorej bol poškodený vylúčený po určitú dobu. Rozsah náhrady, ku ktorej je zodpovedná osoba povinná, je obmedzený hľadiskom účelnosti (por. rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 1Cz/86/90 zo dňa 30.11.1992, publikovaný v Sbírcе soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 7, ročník 1992, a ďalej napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo/3/2015 zo dňa 28.06.2016, rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25Cdo/3911/2007 zo dňa 30.03.2010, rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25Cdo/2703/2006 zo dňa 16.10.2008).

9. Medzi stranami bola sporná otázka dôvodnosti trvania dĺžky nájmu náhradného motorového vozidla poškodeným vo vzťahu k nároku na náhradu škody spočívajúcom v nájme náhradného motorového vozidla, keď žalovaný namietal, že oprava poškodeného motorového vozidla, počas ktorej si poškodený prenajal náhradné motorové vozidlo, bola neprimeraná, kedy oprava vozidla bola ukončená už dňa 19.09.2023 a poškodené vozidlo si (podľa žalovaného) mohol poškodený prevziať a ďalej užívať. Žalovaný uznal dobu nájmu len za 18 dní nájmu náhradného motorového vozidla, za ktorú aj priznal a vyplatil žalobcovi náhradu.

10. Pokiaľ ide o otázku, či nárok na náhradu škody spočívajúci v nájme náhradného motorového vozidla poškodeným v prípade škody hradenej z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je dôvodný iba do okamihu ukončenia opravy poškodeného motorového vozidla autoservisom alebo až do okamihu vydania opraveného motorového vozidla poškodenému autoservisom po oprave, resp. do umožnenia užívania opraveného motorového vozidla poškodeným zo strany autoservisu po úhrade ceny opravy zo strany poisťovne škodcu, príp. vystavenia tzv. krycieho listu poisťovňou, súd prvej inštancie mal za to, že na strane poškodeného k zmene jeho postavenia nedochádza už tým, že došlo k vykonaniu opravy jeho motorového vozidla, ale k tomuto dochádza až vtedy, keď uvedené motorové vozidlo mohol reálne užívať, t.j. dňom, kedy došlo k vydaniu krycieho listu zo strany poisťovateľa škodcu. Pri posudzovaní účelnosti nájmu motorového vozidla, aj v kontexte celkovej dĺžky tohto nájmu, je potrebné vychádzať predovšetkým zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať si svoje motorové vozidlo (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/88/2023 zo dňa 26.03.2024).

11. Účelom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť čo najväčšie zmiernenie negatívnych dôsledkov na poškodeného, ktoré mu vznikli v súvislosti so škodovou udalosťou spôsobenou prevádzkovateľom motorového vozidla, a teda inštitút povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má slúžiť na to, aby sa poškodenému čo najviac zjednodušil postup smerujúci k uplatneniu nároku na náhradu škody a k jeho uspokojeniu. V tomto kontexte je potom potrebné nazerať aj na podstatu samotného zabezpečenia náhradného motorového

vozidla poškodeným po dobu, po ktorú z dôvodu poškodenia jeho motorového vozidla nemôže toto vozidlo užívať. V Súd prvej inštancie poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 602/2022 zo dňa 16. februára 2023, tiež na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob/55/2019 zo dňa 25.07.2019, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/94/2023 zo dňa 15.11.2023 a sp. zn. 3Cob/86/2023 zo dňa 18.10.2023.

12. Z listiny - potvrdenia o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu súd prvej inštancie zistil, že po ukončení opravy a doručení krycieho listu zo strany žalovaného dňa 19.09.2023 bolo poškodené vozidlo bezodkladne odovzdané držiteľovi, a to dňa 20.09.2023. Toto potvrdzovalo aj čestné vyhlásenie poškodeného. Listina - oznámenie o ukončení vyšetrovania škodovej udalosti, na základe ktorej bolo poskytnuté plnenie v sume 1.380,61 eur neobsahuje dôvody, pre ktoré žalovaný pristúpil k plneniu len sumy 1.380,61 eur. V listine sa len stroho konštatuje, že neprimerané náklady na náhradné vozidlo boli v sume 800 eur, ktoré žalovaný ako poistné plnenie nevyplatil. Zároveň nebolo priznané ani plnenie v sume 75,72 eur označené ako zmena technickej hodnoty vozidla (THV) a pevné prevádzkové náklady 0,01 x 1378 km v sume 13,78 eur. Žalovaný taktiež uvedené bližšie neodôvodnil. Žalovaný je pritom povinný uviesť dôvod neplnenia alebo zníženia plnenia a tento dôvod nemôže dodatočne meniť (§ 797 ods. 4 OZ). Tieto dôvody bol povinný žalovaný uviesť už v oznámení o poistnom plnení a nie až dodatočne v rámci svojej obrany v následnom súdnom konaní.

13. Poškodený mal právo nechať si po nehode, ktorú nezavinil, opraviť poškodené motorové vozidlo. Poškodený zároveň vyhlásil, že nemá k dispozícii iné vozidlo a nájom náhradného vozidla bol nevyhnutný. V súvislosti s tým, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného, náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, nebolo preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby sa pre protiprávne konanie inej osoby obmedzil v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania.

14. Poškodený následne, odkedy bolo vozidlo prevzaté do opravy, nemohol ovplyvniť dĺžku opravy vozidla v autoservise. Autoservis je zmluvným partnerom žalovaného. Z toho potom vyplýva, že v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou bola aj skutočnosť, že vozidlo poškodeného bolo v oprave. Nakoľko náklady na vypožičanie náhradného motorového vozidla boli v predmetnej veci neočakávanými nákladmi a výdavkami, ktoré by poškodený nemal pri riadnom užívaní svojho motorového vozidla byť dopravnej nehody, vzhľadom na uvedené skutkové závery z vykonaných dôkazov súd prvej inštancie uzavrel, že prenájom náhradného vozidla bol účelný a v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, ktorú zaviniel poistenec žalovaného, čo nebolo medzi stranami sporné. Žalovaný v tomto smere nepreukázal opak, nepreukázal svoje tvrdenia o tom, že by zotrvanie vozidla v autoservise po dobu 28 dní nebolo účelné a bolo neprimerané, ako tvrdil, pričom v tomto smere žalovaný nepredložil žiaden dôkaz ako to avizoval v priebehu konania.

15. Pokiaľ ide o námietku toho, že oprava poškodeného vozidla bola ukončená už dňa 19.09.2023, kedy doručil žalovaný autoservisu faktúru a poškodený si mohol prevziať vozidlo už v tento deň a nie až dňa 20.09.2023, súd prvej inštancie v tejto súvislosti nezistil úmysel poškodeného, resp. jeho zavinenie, že nedošlo k prevzatí vozidla už dňa 19.09.2023. Táto skutočnosť pritom nemusela závisieť len na poškodenom, ale aj na autoservise, kedy tento vyzval poškodeného na prevzatie vozidla, kedy si tento reálne vzhľadom na otváracie hodiny mohol vozidlo prevziať a pod. Súdu prvej inštancie je známe z jeho činnosti, že žalovaný sám v iných prípadoch argumentuje a priznáva plnenie až deň nasledujúci po rozhodnej udalosti. V predmetnej veci v kontexte zistených skutočností nemožno dospieť k záveru, že by poškodený prevzatím vozidla dňa 20.09.2023 porušil svoju povinnosť podľa § 415 OZ. Z čestného vyhlásenia poškodeného a potvrdenia autoservisu vyplývalo, že vozidlo bolo v autoservise do 20.09.2023, kedy si poškodený vozidlo bezodkladne prevzal. Účelný je prenájom náhradného vozidla práve dovtedy, dokedy si poškodený vozidlo neprevezme. Poškodený má povinnosť spravovať sa ustanoveniami § 415 OZ a snažiť sa o minimalizovanie vzniknutej škody tým, že účelne využíva inštitút prenájmu náhradného motorového vozidla s prihliadnutím na moment ukončenia opravy vlastného poškodeného motorového vozidla. V predmetnej veci tak poškodený postupoval. Poškodený nemal vedomosť o tom, kedy mu bude vozidlo opravené, kedy bude poskytnuté plnenie žalovaným a kedy si bude môcť prevziať vozidlo. Nebolo preukázané, že oznámenie servisu bolo uskutočnené v takú hodinu dňa, kedy bolo ešte možné spravodlivo očakávať, že poškodený si v daný deň aj prevezme vozidlo s ohľadom na otváracie hodiny servisu a pod.

16. Vzhľadom na uvedené, súd prvej inštancie posúdil predmetnú žalobu ako dôvodnú a žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Žalobcovi priznal aj nárok na úroky z omeškania tak, ako si tieto uplatnil v podanej žalobe, vo výške 9,5 % ročne od 26.10.2023, viazaný návrhom žalobcu, keď tieto boli vo výške o 5 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, (§ 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 OZ, v spojení s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z.), a to v súlade so žalobou odo dňa nasledujúceho po uplynutí 15 dní od skončenia prešetrovania poisťovnej udalosti žalovaným (§ 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z.).

17. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu, a preto mu proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súdny úradník samostatným uznesením.

18. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný a to z dôvodov podľa ust. § 365 písm. b), f) a h) CSP. Žalovaný navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná mu nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %, resp. aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

19. Namietal, že súd prvej inštancie rozhodol arbitrárne, bez riadneho odôvodnenia rozhodnutia, len so strohým uvedením svojich záverov a bez vysporiadania sa so všetkými relevantnými námietkami vznesenými v priebehu konania.

Žalovaný v konaní predložil príslušné dôkazy o skutočnosti, že autoservis odo dňa 23.08.2023 do 11.09.2023 nepožiadaval o obhliadku vozidla po jeho odstrojení, odmontovaní krytov a preskúmaní vnútornej časti vozidla, pričom žalobca tieto okolnosti výslovne nepoprel, čím v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP išlo o nesporné tvrdenie. Až dňa 12.09.2023 bola uskutočnená doobhliadka vozidla, po ktorej autoservis objednal potrebné náhradné diely a uskutočňoval opravné úkony. Nájom vozidla bol teda odo dňa odo dňa 23.08.2023 do 11.09.2023 neúčelný. S touto skutočnosťou významnou pre rozhodnutie o nároku žalobcu sa však konajúci súd žiadnym spôsobom nevysporiadal, čím zaťažil rozhodnutie vadou arbitrárnosti, nejasnosti a nezákonnosti.

Súd prvej inštancie arbitrárnym spôsobom rozhodol o právach a povinnostiach sporných strán, čím zásadným spôsobom ohrozil právo žalovaného na spravodlivý proces. Z tohto dôvodu má za to, že súd prvej inštancie nezvolil správny postup pri aplikácii zákonnej úpravy a súdnej praxe na konkrétne okolnosti prípadu, na podklade čoho nesprávne právne posúdil prejednávajúcu vec a ohrozil jeho právo na spravodlivý proces. V danom prípade je zákonom, upravujúcim postup súdu CSP. Pokiaľ súd koná v rozpore s týmto procesným predpisom do takej miery, že nerešpektuje jeho kogentnú normu a vydá rozhodnutie, ktoré zjavne odporuje jej interpretácii, porušuje tým princíp legality v zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy SR a princíp právnej istoty účastníka konania. Vzhľadom na ustanovenie čl. 1 ods. 1 Ústavy SR, definujúce Slovenskú republiku ako právny štát, právo aby všeobecné súdy konali predvídateľné a v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ak súd prvej inštancie vydal rozsudok ktorý je v rozpore s CSP, nie je možné dospieť k záveru, že bolo jeho postupom a rozhodnutím zachované právo žalovanej na spravodlivý proces a jej základné právo na súdnu ochranu.

Pokiaľ súd prvej inštancie pri odôvodnení rozsudku nepostupoval spôsobom, ktorý mu záväzne určuje ust. § 220 ods. 2 CSP, dochádza nielen k tomu, že tento rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov ako aj pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Súčasťou práva na spravodlivý proces je nevyhnutná spojitosť medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej, ktorá sa má odzrkadliť v odôvodnení rozhodnutia, pri dodržaní zásad ust. § 220 ods. 2 CSP. Ak tento vzťah z odôvodnenia nevyplýva, ide o nepreskúmateľné rozhodnutie. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je pritom aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (uznesenie ÚS SR, IV. ÚS 115/2003).

Podľa žalovaného odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vyššie uvedené atribúty nespĺňa - nie je presvedčivé, preskúmateľné a ani dostatočné, čím zásadným spôsobom ohrozuje jeho právo na spravodlivý proces.

Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď uznal za správny postup autoservisu, ktorý zadržoval poškodené motorové vozidlo nečinne v autoservise bez vykonávania opravných úkonov. Súd prvej inštancie nepochybne nesprávne vyhodnotil jednotlivé dôkazy predložené v priebehu súdneho konania, keď celú dobu nájmu náhradného vozidla označil za účelnú a opodstatnenú. Je nesporné, že vozidlo bolo umiestnené v autoservise bez vykonávania opravných úkonov po dobu až 20 dní. Aj napriek tejto okolnosti posúdil súd prvej inštancie celú dobu nájmu za opodstatnenú a účelnú, aj keď bol rozsah zjavne neúčelne predĺžený nečinnosťou autoservisu. Takéto posúdenie je zároveň v rozpore s právnou úpravou, nakoľko v zmysle zákona o PZP a príslušnej judikatúry má poškodený nárok na nájom náhradného vozidla len po dobu účelnú a nevyhnutnú. O takúto situáciu nepochybne nešlo v tomto prípade, kedy autoservis nekonal a tým neúmerne navýšil náklady na nájom náhradného vozidla. Svoje rozhodnutie teda súd prvej inštancie založil na nesprávnych záveroch vyplývajúcich z predložených dôkazov, a rovnako nesprávne právne posúdil celú prejednávanú vec.

Neobstojí ani záver, že poškodenému prináleží náhrada prenájmu za nájom náhradného vozidla v akejkolvek dĺžke, keďže takýto stav by mohol viesť k neúmernemu navyšovaniu nákladov na náhradu škody. Žalovaný v takomto postupe autopožičovní a autoservisov pozoruje znaky parazitovania na systéme povinného zmluvného poistenia, kedy sa náklady na nájom vozidla umelo navyšujú o ďalšie dni nájmu aj napriek tomu, že poškodené vozidlo je pojazdné a schopné prevádzky.

Na základe vyššie uvedeného navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil príslušnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie alebo, aby tento rozsudok zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a zaviazá žalobcu nahradiť žalovanému trovy prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

20. K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že žalovaný poukazuje na nedostatočné odôvodnenie rozsudku a tvrdí, že súd prvej inštancie neskúmal námietky žalovaného vo vzťahu k nečinnosti autoservisu počas doby trvania opravy, keď autoservis odo dňa 23.08.2023 do dňa 11.09.2023 nepožiadaval o obhliadku vozidla po jeho odstrojení, odmontovaní krytov a preskúmaní vnútornej časti vozidla, ktoré skutočnosti žalovaný považoval za nesporné. Podľa názoru žalovaného nájom náhradného vozidla od 23.08.2023 do 11.09.2023 nebol účelný. Žalobca má za to, že súd prvej inštancie sa s prostriedkami procesnej obrany uplatnenými žalovaným plne vysporiadal, a to v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou súdov v obdobných sporoch. Motorové vozidlo poškodeného, ktoré sa vo vyššie uvedenom čase nachádzalo v autoservise, nebolo po jeho odstrojení spôsobilé prevádzky na pozemných komunikáciách. Žalovaný nepreukázal dôvod, pre ktorý bola doobhliadka poškodeného vozidla spoločnosťou Slovexperta, s.r.o. vykonaná dňa 12.09.2023. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že žalovaný nepreukázal svoje tvrdenia o tom, že by zotrvanie vozidla v autoservise po dobu 28 dní nebolo účelné a bolo neprimerané, pričom v tomto smere ani nepredložil žiaden ním avizovaný dôkaz. Žalobca podotýka, že vo svojich podaniach navrhoval vykonať dokazovanie ohľadom priebehu vykonávania opravy, čím dal jednoznačne najavo, že s tvrdeniami žalovaného o prestojoch autoservisu nesúhlasí. V tejto súvislosti však považuje za zásadné uviesť, že v intenciách nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 06.08.2025, sp. zn. I. ÚS 291/2025-56, obrana žalovaného založená na tvrdeniach, či dôkazoch, o neprimeranej dĺžke opravy, resp. prestojoch autoservisu, nie je spôsobilá k vyvráteniu žalobcom uplatneného nároku na náhradu nákladov za nájom náhradného vozidla počas celej doby zotrvania poškodeného vozidla v autoservise za účelom vykonania jeho opravy v dôsledku dopravnej nehody zavinenej poistencom žalovaného.

Súd prvej inštancie tiež správne poukázal na neuvedenie konkrétneho dôvodu krátenia poistného plnenia v oznámení o poistnom plnení a nemožnosť jeho dodatočnej zmeny podľa ust. § 797 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Žalovaný pritom poskytol poistné plnenie za 18 dní nájmu náhradného vozidla z celkových 28 dní jeho trvania, pričom až v konaní pred súdom prvej inštancie argumentoval neprimeranou dĺžkou trvania opravy (v podanom odpore) a následne nevykonaním obhliadky poškodeného vozidla po jeho odstrojení v priebehu 20 dní (v podanej duplike). Žalovaným uplatnená obrana je vyslovene neopodstatnená a účelová, keď poistné plnenie krátil o nájomné za 10 dní nájmu náhradného vozidla a v súdnom konaní argumentuje nedôvodnosťou nájmu náhradného vozidla počas 20 dní, t.j. nájmu trvajúceho viac ako 8 dní.

Žalovaným produkovaná odvolacia argumentácia je v rozpore s Ústavným súdom SR definovaným účelom náhradného vozidla, a to eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. Poškodený bol vylúčený z možnosti užívania jeho opravovaného vozidla po celú dobu zotrvania jeho motorového vozidla v autoservise, ktoré sa dostalo do jeho dispozičnej sféry až

po vystavení tzv. krycieho listu žalovaným. Dobu, po ktorú bolo vozidlo poškodeného v autoservise, poškodený nijakým spôsobom nemohol ovplyvniť. Zároveň poukazuje na aktuálny záver Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovený v náleze zo dňa 06.08.2025, sp. zn. I. ÚS 291/2025-56, ktorý sa týkal nepriznania náhrady nákladov na nájom náhradného vozidla nad rámec nevyhnutnej doby opravy ustálennej odborným vyjadrením predloženým žalovaným. Ústavný súd v ňom konštatoval, že skutočnosť objektívnej nemožnosti užívať svoje vlastné motorové vozidlo má pre stanovenie relevantnej doby z hľadiska uplatnených nárokov na náhradu za nájom náhradného vozidla bazálny význam. Ustánil, že dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia žalovanej o ukončení likvidácie škodovej udalosti treba považovať za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady.

Zotrvanie opravovaného vozidla poškodeného v autoservise po celú dobu trvania nájmu náhradného vozidla bolo dôvodné, poškodený nemal možnosť opravované vozidlo reálne užívať, čo nevyhnutne a účelne viedlo k nájmu náhradného vozidla, preto sa v plnom rozsahu stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, z ktorých vyplýva, že pre poskytnutie náhrady nákladov vynaložených na nájom náhradného vozidla je potrebné zohľadňovať celkovú dobu, počas ktorej bol poškodený vylúčený z užívania motorového vozidla z dôvodu jeho opravy. Je to práve poškodený, ktorý protiprávnym konaním poisťovne žalovaného prišiel o možnosť využívať vlastné motorové vozidlo.

Zotrvanie motorového vozidla poškodeného v autoservise je priamym a bezprostredným následkom konania poisťovne žalovaného, poškodený nemá žiaden dosah na trvanie opravy motorového vozidla, či na doručenie krycieho listu zo strany poisťovne. Užívanie opraveného motorového vozidla mu umožňuje autorizovaný autoservis, ktorý je zmluvným partnerom poisťovne (žalovaného), až keď sú mu nahradené náklady spojené s vykonanou opravou motorového vozidla, na ktorých úhradu je zaviazaná poisťovňa. Postup autoservisu, ktorý je partnerom žalovaného, pri vykonávaní opravy motorového vozidla a jeho vracaní poškodenému nemožno nijako pričítať poškodenému, ktorý bol objektívne po celú dobu zotrvania jeho motorového vozidla v autoservise vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, a to v dôsledku primárnej príčiny, ktorou je vznik škody na jeho motorovom vozidle porušením povinností poisťovne. Náhrada nákladov spojených s opravou poškodeného vozidla, resp. vystavenie krycieho listu, je povinnosťou poisťovne.

V prejednávanej veci nebolo preukázané, že by doba zotrvania opravovaného vozidla v autoservise bola pričítateľná poškodenému; práve naopak, doba zotrvania vozidla v autoservise a nutnosť užívania náhradného vozidla súvisí výhradne so vznikom dopravnej nehody zapríčinennej poisťovňou žalovaného a jeho zodpovednosťou za náhradu škody, ktorá nahlásením poisťovnej udalosti prešla na poisťovňu.

Žalovaný v konaní nepreukázal, že poškodený mohol reálne užívať v ním namietanej dobe jeho poškodené motorové vozidlo. Zataženie poisťovne dôkazným bremenom o predmetných skutočnostiach vyplýva z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.07.2025, sp. zn. III. ÚS 322/2025-31, v zmysle ktorého pri posúdení otázky rozsahu náhrady škody spôsobenej nemožnosťou užívania poškodeného vozidla dochádza k stretu záujmov poisťovní pri zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla na strane jednej a podnikania, ktoré je založené na prenájme vozidiel poškodeným osobám, na strane druhej. V centre týchto podnikateľských záujmov je však poškodený, ktorý nemôže užívať poškodené vozidlo a ktorý je poisťovňami usmerňovaný k opravám vozidiel v ich zmluvných servisoch.

Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca navrhuje rozsudok pre jeho vecnú správnosť v celom rozsahu v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdiť a priznať mu právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

21. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a § 378 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

22. Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd nezistil v postupe súdu prvej inštancie z hľadiska procesnoprávneho žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie z hľadiska žalobcom uplatneného nároku a jeho výsledky aj náležite zhodnotil. Na skutkové zistenia aplikoval správne právne predpisy, z vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil. V odôvodnení rozsudku sa súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými okolnosťami, na ktorých založil svoje rozhodnutie, a ktoré boli pre posúdenie veci a rozhodnutie podstatné. V rozhodnutí sa zaoberal tvrdeniami sporových strán, vyhodnotil, ktoré nimi tvrdené skutočnosti mal za preukázané a ktoré nie, pričom všetky svoje závery

riadne zdôvodnil. Súd prvej inštancie neporušil ani právo sporových strán na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť; naopak súd prvej inštancie ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj dostatočne vyhodnotil. Rozhodnutie je presvedčivé, premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako aj závery, ku ktorým súd prvej inštancie na základe týchto premís dospel, sú pre právnickú, ale i laickú verejnosť prijateľné, racionálne a aj spravodlivé.

23. S odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a konštatuje jeho správnosť (§ 387 ods. 2 CSP). Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd, v nadväznosti na odvolacie námietky žalovaného, považuje za potrebné doplniť ešte nasledovné.

24. V prejednávanej veci z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca (ako postupník pohľadávky poškodeného) sa žalobou domáhal proti žalovanému zaplatať žalovanej sumy vo výške 899,50 eur s príslušenstvom titulom náhrady škody podľa ust. § 4 ods. 2 písm. b), § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. a § 442 Občianskeho zákonníka na tom skutkovom základe, že dňa 20.07.2023 došlo v Šali k dopravnej nehode spôsobenej prevádzkou motorového vozidla poisteného žalovaným a tým k vzniku škody na motorovom vozidle poškodeného, v dôsledku čoho nebolo možné poškodené motorové vozidlo užívať v čase jeho opravy po dobu 28 dní (23.8.2023 do 19.9.2023); počas doby nevyhnutnej na opravu poškodeného motorového vozidla poškodený na základe Zmluvy o nájme vozidla užíval náhradné motorové vozidlo žalobcu za nájomné. Vynaložené náklady na prenájom náhradného motorového vozidla poškodeným ako náhradu škody žalovaný čiastočne neuznal a neposkytol v tejto časti poistné plnenie.

25. V posudzovanej veci bolo medzi stranami sporné, či žalobcovi patrí nárok na náhradu nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla po dobu 18 dní a to vzhľadom na rozsah škody a faktický počet hodín trvania samotnej opravy alebo po celkovú dobu 28 dní, počas ktorej bolo poškodené vozidlo v autoservise.

26. Z ust. § 4 zákona č. 381/2001 Z.z. je zrejmé, že z poistenia zodpovednosti sa poškodenému uhrádzajú uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci. V tejto súvislosti je potrebné vziať do úvahy aj ustálenú judikatúru všeobecných súdov, z ktorej vyplýva, že skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou, v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Skutočnou škodou je aj majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu, prípadne aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, že navrátenie do pôvodného stavu nebolo možné zabezpečiť hneď. Skutočnou škodou je tak aj nájomné za prenajaté náhradné motorové vozidlo. V konaní bola preukázaná aj príčinná súvislosť, keď škodová udalosť (poistná udalosť) spôsobila škodu, o náhradu ktorej v konaní išlo. Súdna prax považuje za skutočnú škodu nielen prípady zmenšenia majetku, ale aj prípady akýchkoľvek nákladov vynaložených so vznikom alebo zabezpečením škody. Poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné poškodené motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody (poistnej udalosti) a v konečnom dôsledku z titulu dopravnej nehody bol poškodenému vnútený stav, keď nemožnosť využívať vlastné poškodené motorové vozidlo riešil požičaním náhradného motorového vozidla a bol povinný uhradiť cenu za jeho nájom po dobu opravy svojho poškodeného motorového vozidla.

27. Účelom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť čo najväčšie zmiernenie následkov pre poškodeného, ktoré mu vznikli v súvislosti so škodovou udalosťou spôsobenou prevádzkovateľom motorového vozidla, a to nielen vo sfére materiálnej ujmy vychádzajúc z ust. § 4 ods. 2 a ods. 3 zákona č. 381/2001 Z. z., ktoré upravujú právo poisteného (škodcu), aby poisťovateľ z poistenia zodpovednosti za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody, ale aj vo sfére rozsahu ingerencie poškodeného, spočívajúcej vo vykonaní úkonov potrebných na to, aby mu bola nahradená škoda, ktorá mu vznikla následkom škodovej udalosti. Inak povedané, práve inštitút povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má slúžiť na to, aby sa poškodenému čo najviac zjednodušil postup smerujúci k uplatneniu nároku na náhradu škody a k jeho uspokojeniu. Vzhľadom na uvedené je potom potrebné vnímať aj samotné

zabezpečenie náhradného motorového vozidla poškodeným po dobu, po ktorú z dôvodu poškodenia jeho motorového vozidla nemôže poškodený toto vozidlo užívať.

28. Odvolací súd považuje za podstatné v prvom rade uviesť, že je nesporné a aj z ustálenej judikatúry vyplýva, že poškodený má nárok na náhradné vozidlo len za podmienky, ak je jeho zapožičanie nevyhnutne potrebné a zároveň, že náklady na takéto zapožičanie sú vynaložené nutne a účelne. V prejednávanej veci bolo dostatočne preukázané, že na strane poškodeného sa jednalo o účelne a nutne vynaložené náklady na prenájom náhradného motorového vozidla v trvaní 28 dní, pričom k jeho zapožičaniu došlo v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 20.07.2023, ktorú zaviniel klient žalovaného. Poškodený si náhradné vozidlo požičal iba na dobu trvania opravy poškodeného motorového vozidla, kedy sa jeho poškodené vozidlo nachádzalo v servise, pričom poškodený dĺžku opravy nijako nemohol ovplyvniť. Možnosť využitia náhradného vozidla počas opravy vlastného vozidla je formou určitej kompenzácie za škodu spôsobenú na vozidle poškodeného.

29. Pre posúdenie opodstatnenosti žalovaným namietanej primeranosti doby prenájmu náhradného vozidla odvolací súd poukazuje predovšetkým na právne závery nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 291/2025 zo dňa 06. augusta 2025, v ktorom ústavný súd poukázal na to, že už v skutkovo a právne obdobných prípadoch konštatoval, koncentrujúc sa na podstatu uplatneného nároku, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba s rozsahom zničeného vozidla, ale aj primeranými nákladmi, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok (III. ÚS 602/2022, III. ÚS 476/2024). Vo veci sp. zn. III. ÚS 602/2022 sa ústavný súd vyjadril stotožňujúco s názorom vo veci konajúceho odvolacieho súdu, podľa ktorého účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. Rovnako v oboch veciach (III. ÚS 602/2022 a III. ÚS 476/2024) ústavný súd akcentoval porovnateľnosť situácie, v rámci ktorej bude poškodenému spôsobená čiastočná škoda s tou, v rámci ktorej bude spôsobená škoda totálna. V oboch prípadoch ide totiž o skutočnosť objektívnej nemožnosti užívať svoje vlastné motorové vozidlo, ktorá má pre stanovenie relevantnej doby z hľadiska uplatnených nárokov na náhradu za nájom náhradného vozidla bazálny význam. Na podklade uvedeného potom ústavný súd ustálil, že dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia žalovanej o ukončení likvidácie škodovej udalosti (a o výške poistného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona o PZP, resp. poukázania finančných prostriedkov) treba považovať za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady (m. m. III. ÚS 602/2022, III. ÚS 476/2024). Dôležitým kritériom na posúdenie primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla môže v okolnostiach prípadu byť doručenie oznámenia o ukončení likvidácie (ukončenie šetrenia) škodovej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, keď poškodený ich prijatím (až) získa možnosť využívať hodnotu, ktorú pred škodovou udalosťou plnohodnotne realizoval využívaním poškodeného vozidla. K obdobnému záveru dospel aj Ústavný súd Českej republiky v náleze sp. zn. I. ÚS 2932/20 zo 14. januára 2021 (m. m. III. ÚS 602/2022 a III. ÚS 476/2024).

30. Vyššie uvedené závery vyslovené Ústavným súdom SR sú plne aplikovateľné aj v prejednávanej veci. Podľa odvolacieho súdu v prejednávanej veci neexistuje žiaden dôvod, pre ktorý by sa odvolací súd mal v danej veci odchýliť od zásad prezentovaných ustálenou rozhodovacou praxou.

31. Ako nedôvodnú teda vyhodnotil odvolací námietku žalovaného o neprimeranosti doby trvania nájmu náhradného vozidla poškodeným za celé obdobie zotrvania vozidla v autoservise za účelom jeho vykonania opravy, teda od 23.08.2023 do 19.09.2023 (28 dní), založenú na tom, že oprava motorového vozidla poškodeného trvala neúmerne dlhú dobu, čo zakladá dôvod na krátenie poistného plnenia žalobcovi. Účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej škodovej udalosti, ktorý obmedzuje poškodeného v užívaní jeho vlastného motorového vozidla, až do momentu, kedy toto môže opätovne užívať. Odvolací súd považuje za správny názor súdu prvej inštancie, že prenájom náhradného vozidla trvajúci 28 dní zodpovedá dobe, pokým sa poškodené motorové vozidlo nachádzalo v servise. Poškodený pritom nemá žiadnu možnosť ovplyvniť dĺžku opravy jeho poškodeného vozidla. Súd prvej inštancie správne poukázal na to, že nebyť škodovej udalosti, uplatnené nároky by poškodenému nikdy neboli vznikli, pričom poškodený nemôže ovplyvniť, ako dlho bude motorové vozidlo v autoservise.

32. Uvedenému plne korešponduje priznanie náhrady nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla v období od prijatia poškodeného vozidla do autoservisu do vykonania obhliadky a začatia opravárenských prác, kedy poškodený nemal možnosť užívať svoje motorové vozidlo v dôsledku protiprávneho konania poisťovne žalovaného a nemal ani možnosť akýmkoľvek spôsobom ovplyvňovať priebeh opravy zo strany autoservisu. Prípadná nečinnosť autoservisu v danom období nemôže byť vyhodnotená na ťarchu žalobcu, ktorý nijakým spôsobom nemá možnosť ovplyvňovať priebeh a časové trvanie opravárenských prác. Náklady vynaložené na prenájom náhradného motorového vozidla za uvedenú dobu nevyplývajú z účelového či nepoctivého navyšovania nákladov poškodeným, ako to tvrdil žalovaný (s poukazom rozhodnutie ÚS ČR sp. zn. IV. ÚS 2043/17). Odvolací súd považuje za neprijateľné, aby poškodený po prijatí jeho poškodeného motorového vozidla do autoservisu zisťoval čas, kedy autoservis pristúpi k vykonávaniu opravy a v závislosti od toho poškodené motorové vozidlo dočasne preberal späť do svojej dispozície (navyše za situácie, keď ako vyplynulo z tvrdení strán sporu toto bolo odstojené a čakalo na vykonanie doobhliadky zo strany žalovaného).

33. Odvolací súd má za to, že poškodeného v spore s poisťovňou o náhradu škody krytej povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla nemožno zaťažiť dôkazným bremenom vo vzťahu k dobe trvania opravárenských prác autoservisu ovplyvňujúcich dĺžku trvania nájmu náhradného motorového vozidla. Neopodstatnená je v tomto smere argumentácia žalovaného o absencii príčinnej súvislosti z dôvodu protiprávneho konania autoservisu, keď je nesporné, že motorové vozidlo poškodeného sa v autoservise nachádzalo za účelom vykonania opravy výlučne v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním poisťovne žalovaného, ktoré si vyžiadalo aj vynaloženie nákladov na prenájom náhradného vozidla.

34. V danom prípade preto považoval odvolací súd, zhodne so súdom prvej inštancie, za dôvodné vychádzať z dĺžky doby nájmu 28 dní, za ktorú dobu je potrebné považovať náklady na prenájom náhradného vozidla za účelný a nutný náklad, t.j. vynaložený v príčinnej súvislosti so vznikom škody v dôsledku dopravnej nehody, a to vychádzajúc zo skutočnosti, že tieto boli vynaložené poškodeným na zabezpečenie náhradného vozidla v dôsledku škodovej udalosti zavinennej poisťovňou žalovaného, pre ktorú nemohol poškodený dočasne užívať svoje motorové vozidlo, nakoľko bolo potrebné zabezpečiť jeho opravu. Uvedené náklady by neboli vznikli, ak by poškodený mohol používať vlastné motorové vozidlo. Náklady vynaložené poškodeným za nájom náhradného vozidla sú skutočnou škodou, ktorá poškodenému vznikla v konkrétnej výške, a ktorá by mu nebola vznikla, nebyť poisťovnej udalosti.

35. Pokiaľ ide o dobu zotrvania opraveného vozidla v autoservise do vystavenia krycieho listu žalovaným, odvolací súd dospel k záveru, že pri posudzovaní účelnosti prenájmu motorového vozidla je potrebné vychádzať predovšetkým zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Súd prvej inštancie vecne správne ustálil za primeranú aj dobu nájmu v dĺžke od vystavenia faktúry za opravu vozidla dňa 19.09.2023 do prevzatia opraveného vozidla poškodeným dňa 20.09.2023, po tom, ako po opravení vozidla žalovaný dňa 19.09.2023 ukončil likvidáciu poisťovnej udalosti a doručil autoservisu krycí list. Správne prihliadol súd prvej inštancie na skutočnosť, kedy sa objektívne dostalo opravené vozidlo do dispozičnej sféry poškodeného a kedy ho mohol najskôr reálne prevziať. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že pokiaľ za opravu vozidla neplatil servisu priamo poškodený, ale úhrada nákladov bola vykonaná žalovaným na základe jeho dohody so servisom, a vozidlo bolo po doručení krycieho listu, na ktoré je viazané vydanie opraveného vozidla poškodenému, bezodkladne odovzdané poškodenému, nemôže znášať tieto náklady za prenájom vozidla poškodený. Odvolací súd nemal v konaní za preukázané, že momentom vystavenia faktúry za opravu zo strany servisu si poškodený mohol vozidlo prevziať a reálne ho užívať a nájom náhradného motorového vozidla mohol byť v deň vystavenia faktúry ukončený. Preto je potrebné považovať za účelnú dobu nájmu náhradného vozidla od momentu kedy bolo vozidlo opravené dňa 19.09.2023 až do momentu jeho vydania poškodenému dňa 20.09.2023, teda dňa nasledujúceho po doručení krycieho listu žalovaným, pričom nebolo ani preukázané, že by poškodený dobu nájmu úmyselne alebo z neobstaranosti predĺžil svojím úmyselným konaním alebo neobstaranosťou.

36. Pokiaľ teda žalovaný v odvolaní namietal priznanie náhrady nákladov za jeden deň nasledujúci po vykonaní opravy poškodeného motorového vozidla, ani v tomto smere nemožno konštatovať opodstatnenosť jeho argumentácie nereflektujúcej prekonanie starších záverov súdnej praxe, ktorá účelnosť nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla limitovala vykonaním opravy, či

oznámením o vzniku totálnej škody na motorovom vozidle. Z ustálenej rozhodovacej činnosti najmä ÚS SR (napr. rozhodnutia ÚS SR sp. zn. III. ÚS 602/2022, sp. zn. III. ÚS 476/2024 a ako aj jedno z posledných rozhodnutí ÚS SR zo dňa 06.08.2025, sp. zn. I. ÚS 291/2025-56) jednoznačne vyplýva, že v záujme eliminovania nepriaznivých následkov škodovej udalosti zasahujúcej do bežného života poškodeného a jeho potrieb spojených s užívaním motorového vozidla, možno za dôvodný považovať nárok na refundáciu nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla až do možnosti opätovného užívania vlastného vozidla, čo bolo v prejednávanej veci podmienené ukončením opravy a doručením krycieho listu. Potrebne je zdôrazniť, že samotné oznámenie o ukončení šetrenia poisťnej udalosti a poskytnutí poisťného plnenia, nezabezpečí vydanie opraveného motorového vozidla autoservisom poškodenému. Vydanie motorového vozidla zo strany autoservisu je v praxi podmienené buď úhradou nákladov na opravu alebo doručením krycieho listu zo strany poisťovne.

37. Zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla, ako jednej z podmienok dôvodnosti žalovaného nároku, je tak vybavenie poisťnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, a to podľa § 11 ods. 6 a 7 zák. č. 381/2001 Z. z. skončením šetrenia, oznámením výšky poisťného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej dobe (obdobne vid' nález ÚS ČR zo dňa 14.01.2021, sp. zn. I. ÚS 2932/2020). Len samotným oznámením poisťovne o spôsobe vybavenia škodovej udalosti nedochádza k skutočnej náhrade škody, v dôsledku čoho poškodený je aj naďalej nútený znášať následky spôsobené dopravnou nehodou. Rozhodujúcim tak je okamih, kedy sa opravené motorové vozidlo dostalo do dispozičnej sféry poškodeného. Argumentáciu žalovaného o tom, že autoservis nemal zadržiavať motorového vozidlo poškodeného do vystavenia krycieho listu z dôvodu, že sa jednalo o zmluvný autoservis žalovaného, vyhodnotil odvolací súd ako hypotetickú a špekulatívnu.

38. Vo vzťahu k odvolateľom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd uvádza, že uvedený odvolací dôvod je úzko prepojený s porušením práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“) a s porušením práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), a k jeho naplneniu by došlo, ak by súd prvej inštancie zasiahol do Ústavou, resp. Dohovorom garantovaných práv odvolateľa, čím by mu bolo znemožnené domáhať sa práva na súdnu ochranu prostriedkami, ktoré mu zákon (CSP) priznáva. Obsah práva na súdnu a inú právnu ochranu uvedený v čl. 46 ods. 1 Ústavy nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Každé konanie súdu alebo iného orgánu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením Ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu alebo inú právnu ochranu (I. ÚS 26/1994). Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach NS SR tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol spor), znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1Cdo/6/2014, 3Cdo/38/2015, 5Cdo/201/2011, 6Cdo/90/2012). Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožnila strane realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jej práv a záujmov v tom - ktorom konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia bude znamenať nespravodlivý súdny proces. Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. V danej veci nebola odvolacím súdom zistená v postupe súdu prvej inštancie pri prejednaní veci žiadna vada, ktorá by znemožnila odvolateľovi realizáciu jeho procesných práv a ktorá by mu zmarila možnosť aktívnej účasti na konaní.

39. Odvolací súd ďalej uvádza, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia popísal obsah podstatných skutkových tvrdení strán a dôkazov vykonaných v konaní, vysvetlil, ako ich skutkové tvrdenia a právne argumenty posúdil, uviedol, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, a zároveň citoval ustanovenia, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie sa vysporiadalo so všetkými podstatnými námietkami a ostatnými rozhodujúcimi skutočnosťami. Odvolací súd v konaní ani nevzhladol taký nesprávny procesný postup, ktorý by bol spôsobilý znemožniť žalovanej ako sporovej strane, aby uplatňovala svoje procesné práva v takej miere, že to má za následok porušenie práva na spravodlivý proces; v prejednávanej veci o taký prípad nešlo.

40. Odvolací súd zdôrazňuje, že ako vyplýva aj z judikatúry ÚS SR, iba skutočnosť, že strana sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia (napr. I. ÚS 188/06). Princípu práva na spravodlivý proces zodpovedá právo účastníka na určitú kvalitu súdneho rozhodnutia a povinnosť súdu svoje rozhodnutie riadne odôvodniť. Súd sa teda musí zaoberať účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, III. ÚS 47/2019, IV. ÚS 372/2020, 1Cdo/213/2019, 2Cdo/190/2019, 3Cdo/168/2018, 4Cdo/3/2019, 5Cdo/57/2019, 6Cdo/33/2020, 7Cdo/308/2019, 8Cdo/152/2018).

41. Záverom odvolací súd považuje za potrebné poukázať na uznesenie NS SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5Cdo 218/2010, v zmysle ktorého: „Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03)“.

42. V podanom odvolaní žalovaný uplatnil aj odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP, majúci za to, že konanie má inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Tento odvolací dôvod dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Príkladom takejto vady môže byť nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť súdu (a to tak v prípade, keď bola poskytnutá v užšom rozsahu, ako aj v prípade jej realizácie v širšom, než zákonom predpokladanom rozsahu - pozri aj § 160 a komentár k tomuto ustanoveniu), pochybenia vo vykonanom dokazovaní (napr. vykonanie nezákonne získaného dôkazu bez splnenia predpokladu uvedeného v článku 16 ods. 2, alebo vypočutie relevantného svedka bez poučenia o práve odoprieť výpoveď), porušenie viazanosti súdu inými rozhodnutiami (pozri § 193) alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu (pozri § 194 ods. 2). Naplnenie tohto odvolacieho dôvodu odvolací súd v konaní a v napadnutom rozhodnutí nezistil.

43. K námietke odvolateľa, že napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci podľa ust. § 365 ods.1 písm. h) CSP, treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretova, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Uvedené v konaní pred súdom prvej inštancie a v jeho rozhodnutí vzhľadnuté nebolo. V prejednávanej veci súd prvej inštancie správne právne posúdil nárok žalobcu (ako postupníka podľa Zmluvy o postúpení pohľadávky) na náhradu škody podľa ust. § 4 ods. 2 písm. b), § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. a § 442 Občianskeho zákonníka, ktorej náhrady vo výške žalovanej sumy sa domáhal žalobca od žalovaného ako poisťovne, ktorá skutočnú škodu - nájomné za prenájom náhradného motorového vozidla - vznikla poškodenému (ako postupcovi) v priamej príčinnej súvislosti s poisťovnou udalosťou (dopravnou nehodou spôsobenou prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovaného) tým, že poškodený užíval po dobu, po ktorú bolo poškodené motorové vozidlo v autoservise, prenajaté náhradné motorové vozidlo na základe Zmluvy o nájme vozidla uzavretej so žalobcom.

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).